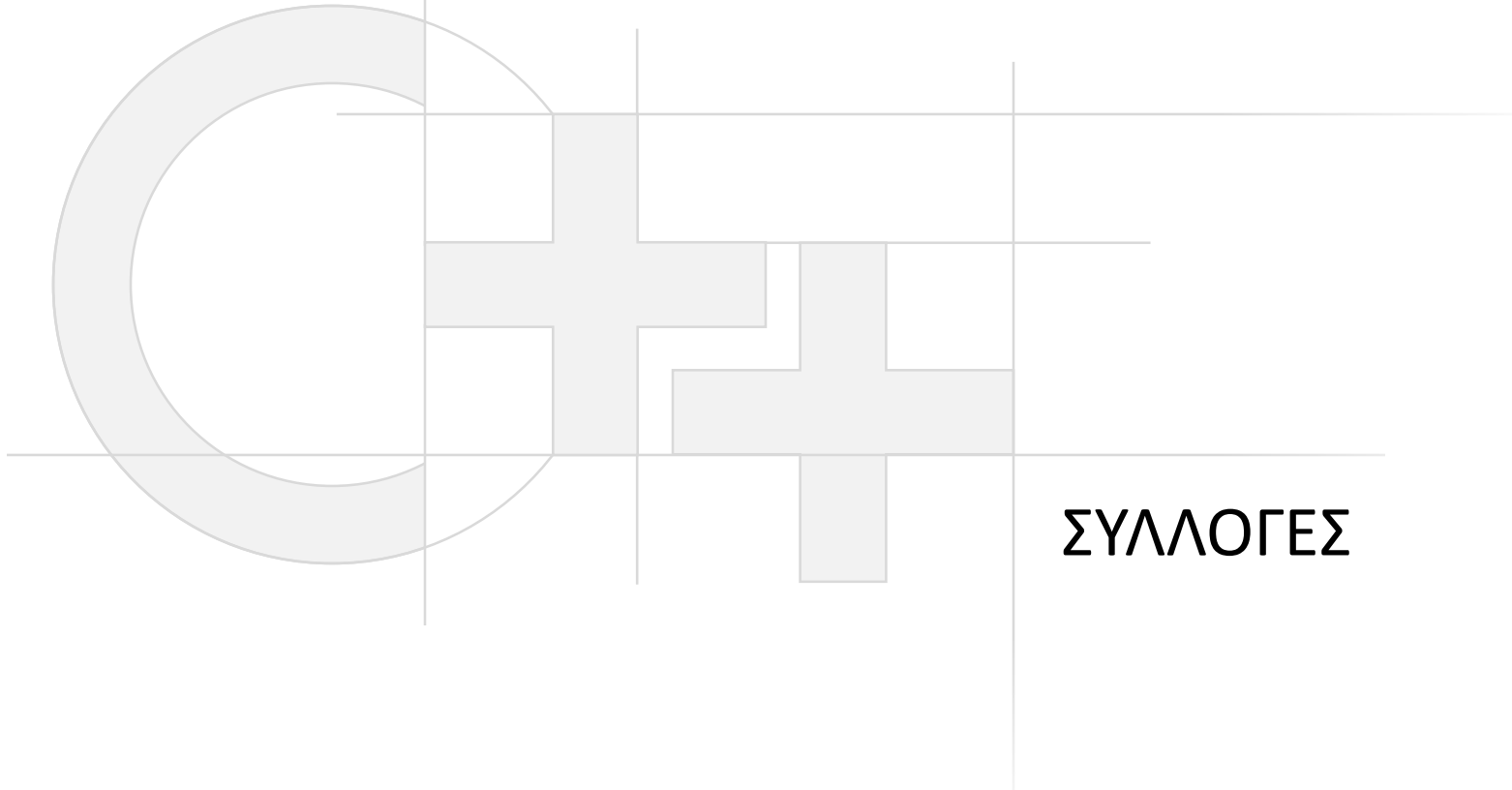

Προγραμματισμός Υπολογιστών με C++

ΣΥΛΛΟΓΕΣ

Γεώργιος Παπαϊωάννου (2013-16)

gerap@aeub.gr

Περιεχόμενο Παρουσίασης

- Περιγραφή:
 - Βασικές Συλλογές της STL
 - Η έννοια του iterator
 - Τροποποίηση και παραμετροποίηση συλλογών της STL
 - Έλεγχος ισοτιμίας και διάταξης
 - Hashing
 - Υλοποίηση δικών μας δομών (`Stack<T>`)
 - Iterators σε δικές μας δομές και συλλογές (`Stack<T>::iterator`)
- Τελευταία ενημέρωση: Νοέμβριος 2016

Ρεπερτόριο Δομών της STL

- `vector<T>`
- `list<T>` (και `forward_list<T>` (C++11))
- `deque<T>` (**double-ended queue**, προφ. «ντεκ»)
- `stack<T>`
- `queue<T>`
- `set<T>` (και `multiset<T>`)
- `map<Key,T>` (και `multimap<Key,T>`)
- `priority_queue<T>`
- `unordered_set<T>` (και `unordered_multiset<T>`) (C++11)
- `unordered_map<Key,T>` (και `unordered_multimap<Key,T>`)(C++11)

Ποια Συλλογή να Χρησιμοποιήσω;

- Οι συλλογές διαφοροποιούνται με βάση:
 - Τη λειτουργικότητά τους
 - Θέλω FIFO, LIFO, τυχαία προσπέλαση;
 - Θέλω ταξινομημένα στοιχεία;
 - Θέλω μοναδικά στοιχεία;
 - Την ταχύτητα που θέλω σε κάποια ενέργεια πάνω σε αυτές
 - Θέλω γρήγορη σειριακή προσπέλαση;
 - Θέλω γρήγορη εισαγωγή στην αρχή / τέλος;
 - Θέλω γρήγορες διαγραφές/εισαγωγές σε τυχαία θέση;
 - ...
- Δεν υπάρχει «η» βέλτιστη δομή συλλογής! Υπάρχει η βέλτιστη «για μια συγκεκριμένη δουλειά»

Υλοποιήσεις Συλλογών

- Κάθε συλλογή βασίζεται σε μια συγκεκριμένη δομή δεδομένων που της προσδίδει ειδικά πλεονεκτήματα / μειονεκτήματα απόδοσης, π.χ.
 - Πίνακες
 - Συνδεδεμένες λίστες
 - Hash maps
 - Red-Black trees

Η Συλλογή `std::vector` (`#include <vector>`)

- Ίδια λογική με τη Java: δυναμική γραμμική δομή τυχαίας προσπέλασης (δυναμικός πίνακας)
 - Εγγυάται τη διατήρηση της σειράς εισαγωγής των δεδομένων
- Επιδόσεις:
 - Γρήγορη σειριακή διάσχιση
 - Γρήγορη εισαγωγή/διαγραφή στο τέλος
 - Αργή εισαγωγή/διαγραφή στην αρχή ή ενδιάμεσα
 - Συμπαγής αποθήκευση (συνεχόμενη μνήμη) → cache coherence, απλό indexing
 - Δυναμική επέκταση μεγέθους, όταν υπερβούμε τον μέγιστο προ-εκχωρημένο χώρο

Η Συλλογή `std::list` (`#include <list>`)

- Είναι μια διπλά συνδεδεμένη λίστα από κόμβους που δεν είναι απαραίτητα συνεκτικοί στη μνήμη
- Υλοποιεί πράξεις εισαγωγής και διαγραφής και από τα δύο άκρα, καθώς και σε συγκεκριμένους κόμβους
- Επιδόσεις:
 - Μέτρια σειριακή διάσχιση (συγκριτικά με το `vector`) λόγω μετακίνησης μέσω δείκτη και κατακερματισμού της μνήμης
 - Αργή τυχαία προσπέλαση (γίνεται ακολουθιακά)
 - Γρήγορη διαγραφή και εισαγωγή σε οποιοδήποτε σημείο

Η Συλλογή `std::deque` (`#include <deque>`)

- Σειριακές συλλογές που επιτρέπουν αποδοτική εισαγωγή και διαγραφή στα δύο άκρα (αντίθετα με το `vector` στον οποίο είναι γρήγορη μόνο στο τέλος)
- Υλοποιούνται με δυναμικούς πίνακες
- Δεν εγγυώνται την αποθήκευση όλων των δεδομένων σε ένα συνεχόμενο πίνακα στη μνήμη
- Βασική δομή `wrapper` συλλογών όπως η `stack` και η `queue`
- Επιδόσεις:
 - Σειριακή και τυχαία προσπέλαση συγκρίσιμη με του `vector`
 - Γρήγορη εισαγωγή / διαγραφή στην αρχή και στο τέλος
 - Αργή εισαγωγή / διαγραφή σε τυχαίο σημείο

Η Συλλογή `std::set` (`#include <set>`)

- Υλοποιεί ένα ταξινομημένο σύνολο με μοναδικά στοιχεία
- Τα στοιχεία διαβάζονται ταξινομημένα, ανεξάρτητα από τη σειρά εισαγωγής τους
- Επιτρέπει ελέγχους ύπαρξης στοιχείου (`find()`)
- Προσαρμόσιμος έλεγχος ισοτιμίας
- Επιδόσεις:
 - Είναι δυαδικά δένδρα, «σχεδόν» ισοζυγισμένα (π.χ. RB-trees)
 - Γρήγορη αναζήτηση (όχι όμως $O(1)$)
 - Μέτρια γρήγορη (amortized) εισαγωγή και διαγραφή παντού

Η Συλλογή `std::map` (`#include <map>`)

- Υλοποιεί ένα ταξινομημένο σύνολο ζευγών κλειδιών-τιμών
- Τα στοιχεία διαβάζονται ταξινομημένα, ανεξάρτητα από τη σειρά εισαγωγής τους
- Επιτρέπει ελέγχους ύπαρξης στοιχείου (`find()`)
- Προσαρμόσιμος έλεγχος ισοτιμίας
- Επιδόσεις:
 - Υλοποιημένα ως δυαδικά δέντρα αναζήτησης
 - Μέτρια γρήγορη εισαγωγή/αναζήτηση/διαγραφή με κλειδί

Η Συλλογή `std::map` - Παράδειγμα

```
#include <map>

int main() {
    map<string,int> data;
    data.insert(pair<string,int>("Papaioannou",8));
    data["Tsatisiris"]=9;
    map<string,int>::iterator result = data.find("Tsatisiris");
    if (result!=data.end())
        cout << result->first << " grade is " << result->second << endl;
    return 0;
}

// Τυπώνει: Tsatisiris grade is 9
```

Επιστρέφει iterator:
`map<string,int>::iterator`

Ισοδύναμο της insert

Έλεγχος ύπαρξης στοιχείου

`<string,int> first`: Το κλειδί

`<string,int> second`: Η τιμή

Η Συλλογή `unordered_map` (`#include <unordered_map>`)

- Υλοποιεί ένα hash table
- Τα στοιχεία δε διαβάζονται ταξινομημένα
- Επιτρέπει ελέγχους ύπαρξης στοιχείου (`find()`)
- Προσαρμόσιμος έλεγχος ισοτιμίας
- Προσαρμόσιμο hash code
- Επιδόσεις:
 - Υλοποιημένα ως τυπικό hash table
 - Γρήγορη εισαγωγή, διαγραφή, αναζήτηση (εξαρτάται από την ποιότητα του hash code)
 - Μέτρια διάσχιση στοιχείων

Container Adapters

- Κάποιες συλλογές είναι adapters άλλων, δηλαδή διαμορφώνουν τη λειτουργικότητα βασικότερων συλλογών για να προσδώσουν ειδικά χαρακτηριστικά
 - π.χ.: η queue είναι εσωτερικά ένα deque ()
- Τέτοιες είναι οι stack, queue, priority_queue
- Μπορούμε να αλλάξουμε την εσωτερική δομή με άλλη που μας κάνει καλύτερα για ένα πρόβλημα (ή δική μας!):
 - Αρκεί να παρέχει τις μεθόδους που καλεί η εξωτερική κλάση
 - Π.χ.: `template <class T, class Container = deque<T> > class queue →`
`template <typename T> class MyQueue : public queue<T, list<T>> {};`

Iterators

- Όλες οι συλλογές υποστηρίζουν κάποια μορφή iterator
- Ο iterator είναι μια κλάση που μας επιτρέπει να διασχίζουμε μια συλλογή διαβάζοντας το επόμενο (το προηγούμενο ή και τυχαίο) στοιχείο από αυτή
 - Παρέχει ένα ενιαίο Interface για τη διάσχιση συλλογών, ανεξάρτητα από την εσωτερική τους αναπαράσταση
 - Η ακριβής λειτουργία που επιτρέπεται να κάνει ο Iterator εξαρτάται από το είδος του (forward iterator, bidirectional iterator, random iterator)
- Κάθε συλλογή παράγει μια εξειδίκευση αυτής της κλάσης και μάλιστα μέσω templates

Δήλωση ενός Iterator

```
map<string,int> grades;  
grades["Tsatisiris"]=8;  
grades["Tampourlos"]=9;  
grades["Papapanagiotou"]=6;  
grades["Makris"]=5;
```

```
map<string,int>::iterator result;
```

```
typedef map<string,int>::iterator grade_iterator;
```

```
for (grade_iterator iter = grades.begin(); iter != grades.end(); ++iter)  
    cout << iter->first << " grade is " << iter->second << endl;
```

C++11: Αυτόματος τύπος (εξάγεται από τον compiler με βάση τον τύπο του δεξιού μέλους της ανάθεσης)

C++11: “for each ... in” operator

```
for (auto iter : grades)  
    cout << iter->first << " grade is " << iter->second << endl;
```

begin(), end()

- Όλες οι συλλογές διαθέτουν τουλάχιστον δύο μεθόδους επιστροφής τύπου `iterator` στα “άκρα” τους:
 - `begin()`: `iterator` που «δείχνει» στο πρώτο διαθέσιμο στοιχείο. Το «πρώτο» δεν έχει να κάνει με τη φυσική διάταξη των στοιχείων στη μνήμη, αλλά καθορίζεται από τη λειτουργία της δομής
 - `end()`: `iterator` σε μια άκυρη θέση («τέρμα») στη συλλογή
- Παρατήρηση: Οι `iterators` ΔΕΝ είναι `pointers`! Είναι στιγμιότυπα τύπου `iterator`
 - Όμως συνήθως κάνουν `override` τον τελεστή `*` για ομοιομορφία (περισσότερα στους Custom Iterators)

Παραμετροποίηση Συλλογών

- Εκτός από τους τύπους που αποθηκεύονται μέσα σε μια συλλογή, επιτρέπεται να τροποποιήσουμε (μεταξύ άλλων) και:
 - Την κλάση που προσδιορίζει τον τελεστή σύγκρισης για την ταξινόμηση ή ισοτιμία
 - Τη γεννήτρια hash codes (όπου υπάρχει)
- Προφανώς, μπορούμε
 - Να επεκτείνουμε μια από τις υπάρχουσες συλλογές ή
 - Να ορίσουμε δικές μας συλλογές και δικούς μας iterators

Συλλογές: Αλλαγή Σύγκρισης

- Στις συλλογές που δεν ορίζεται διάταξη (π.χ. `unordered_map`), μπορούμε να αλλάξουμε την πράξη της ισοτιμίας `equal_to` (`==`)
- Στις συλλογές που ορίζεται διάταξη των στοιχείων (ταξινομημένες, π.χ. `set`) μπορούμε να αλλάξουμε τη συμπεριφορά της πράξης `less` (`<`)
- Έμμεσα, στη δεύτερη περίπτωση προσδιορίζεται και η ισοτιμία: `equal_to(A,B):= !A<B && !B<A`

Συλλογές: Αλλαγή Σύγκρισης – Κλάση Σύγκρισης

```
class Bottle {
private:
    float volume;
public:
    Bottle(float vol): volume(vol) {};
    inline const float getVolume() const {return volume;}
};

class BottleCompare {
    public: bool operator() (const Bottle& x, const Bottle& y) const {
        return x.getVolume()<y.getVolume();
    }
};

int main() {
    set<Bottle,BottleCompare> bottle_types;

    bottle_types.insert(Bottle(500.0f));  bottle_types.insert(Bottle(330.0f));
    bottle_types.insert(Bottle(330.0f));  bottle_types.insert(Bottle(200.0f));

    for (auto iter=bottle_types.begin(); iter!=bottle_types.end(); iter++) {
        Bottle type = *iter;
        cout << type.getVolume() << " " << endl;
    }

    return 0;
}
```

Συλλογές: Αλλαγή Σύγκρισης – Custom Τελεστής <

```
class Bottle {
private:
    float volume;
public:
    Bottle(float vol): volume(vol) {};
    const float getVolume() {return volume;}
    const bool operator < (const Bottle & right) const {
        return volume < right.volume;
    }
};

int main() {
    set<Bottle> bottle_types;

    bottle_types.insert(Bottle(500.0f));  bottle_types.insert(Bottle(330.0f));
    bottle_types.insert(Bottle(330.0f));  bottle_types.insert(Bottle(200.0f));

    for (auto iter=bottle_types.begin(); iter!=bottle_types.end(); iter++) {
        Bottle type = *iter;
        cout << type.getVolume() << " " << endl;
    }
    return 0;
}
```

Αλλαγή της Ισοτιμίας – Παράδειγμα ⁽¹⁾

- Έστω ότι θέλουμε να κρατάμε σε ένα `unordered_map` ζεύγη με την ιδιότητα της κυκλικής ολίσθησης (π.χ. τύπου `string`), δηλαδή τα κλειδιά `"abcd"`, `"dabc"`, `"cdab"` και `"bcda"` να θεωρούνται «ίσα».
- Ένας τρόπος να το κάνουμε αποδοτικά αυτό είναι να κατασκευάσουμε μια κλάση σύγκρισης που να εξασφαλίζει ακριβώς αυτό και να την περάσουμε ως όρισμα στο `unordered_map`

Αλλαγή της Ισοτιμίας – Παράδειγμα (2)

```
class equals
{
public:
    bool operator() (const string& t1, const string& t2) const
    {
        size_t sz1 = t1.size();
        size_t sz2 = t2.size();
        if (sz1!=sz2)
            return false;

        string temp = t1;
        for (unsigned int i=0; i<sz1; i++)
        {
            std::rotate(temp.begin(), temp.begin()+1, temp.end());
            if ( !temp.compare(t2) )
                return true;
        }
        return false;
    }
};
```

Ναι, είμαστε τυχεροί, ένα string είναι κι αυτό συλλογή!
Μπορούμε να εφαρμόσουμε πάνω του έναν από τους πολλούς έτοιμους αλγόριθμους που ισχύουν για επεξεργασία συλλογών (εδώ rotate: κυκλική ολίσθηση – C++11)

Αλλαγή της Ισοτιμίας – Παράδειγμα (3)

```
int main()
{
    unordered_map<string,int,hash<string>,equals> data;

    data.rehash(32);

    data["abcd"] = 100;
    data["bcda"] = 200;
```

Ορίζουμε τον αριθμό των buckets...

Βάζουμε 2 στοιχεία με ισότιμο κλειδί...

Ορίζουμε ένα unordered_map με κλειδιά string, τιμές int, τη default hashing κλάση (std::hash) και δική μας κλάση ισοτιμίας (καλείται ο τελεστής της operator())

```
for (auto iter=data.begin(); iter!=data.end(); iter++)
{
    cout << iter->second << " " << endl;
}
}
```

Και περιμένουμε να μη βάλει 2 διαφορετικά δεδομένα, αλλά να αντικαταστήσει την τιμή στο υπάρχον κλειδί

```
// τυπώνει: 100
//           200
```

... αλλά δε συμβαίνει αυτό! Τι πήγε στραβά;

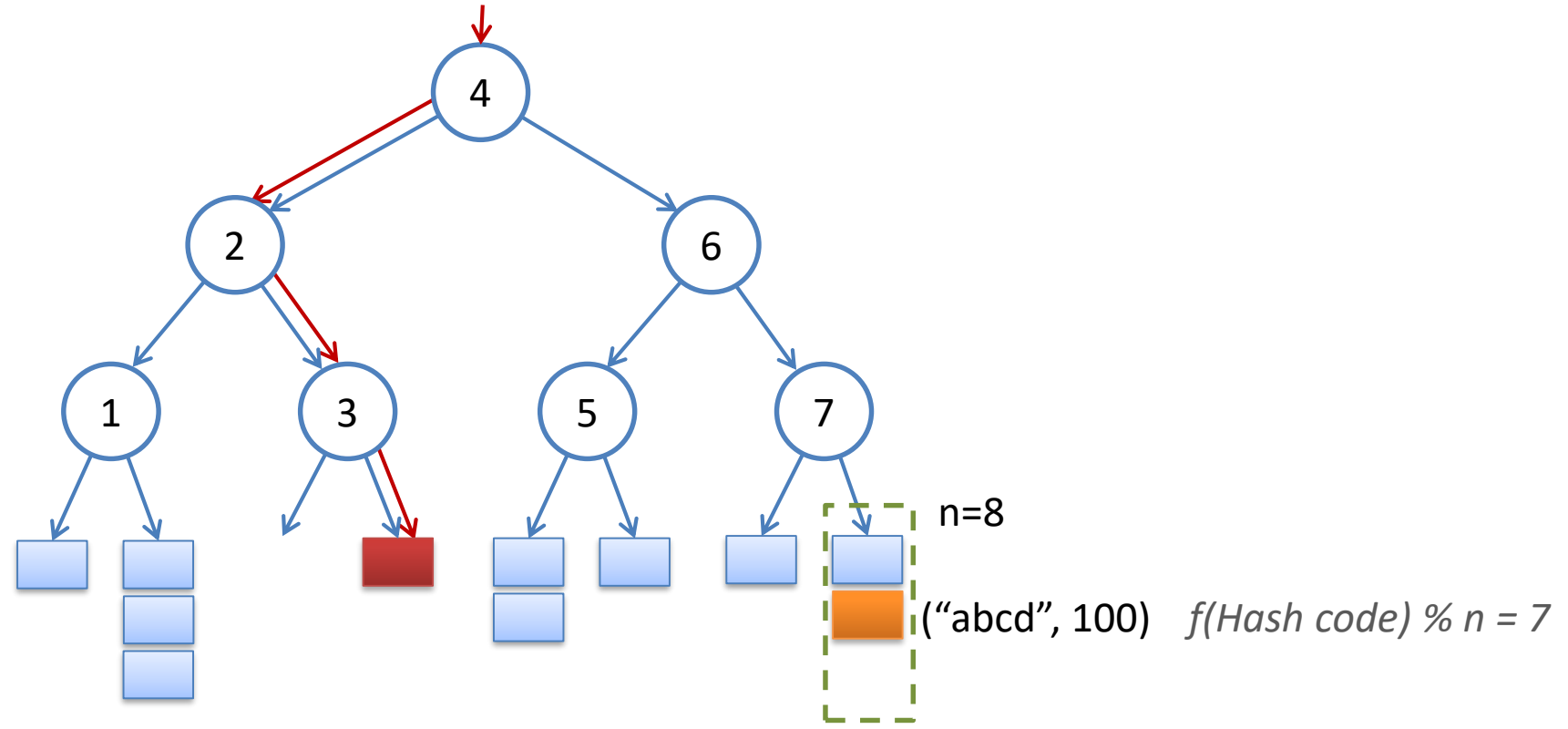
Αλλαγή της Ισοτιμίας – Παράδειγμα (4)

Τι πήγε στραβά;

- Για να φτάσει το `unordered_map` να εξετάσει την ισοτιμία, πρέπει να κάνει τα ακόλουθα βήματα:
 1. Υπολογισμός του hash code του νέου κλειδιού
 2. Εύρεση του κατάλληλου κουβά που αντιστοιχεί στο hash code ($f(\text{hash code}) \bmod N_{\text{buckets}}$)
 3. Αναζήτηση (γραμμική) μέσα στον κουβά, εξετάζοντας την ισοτιμία με όλα τα στοιχεία του κουβά
- Στο παράδειγμά μας, δεν έφτασε ποτέ στο βήμα 3!
- Το βήμα 2 που χρησιμοποιεί τον προεπιλεγμένο έλεγχο ισοτιμίας για strings (`==`) έβγαλε άλλο hash code και άρα η αναζήτηση έγινε σε λάθος κουβά

Αλλαγή της Ισοτιμίας – Παράδειγμα (5)

("bcda", 200) $f(\text{Hash code}) \% n = 3$

Σωστός κουβάς για να γίνει ο έλεγχος ισοτιμίας και να δώσει true

Αλλαγή της Ισοτιμίας – Παράδειγμα (6)

```
class hashing
{
public:
    std::size_t operator() (const string& key) const
    {
        size_t _hash = 0;
        size_t sz = key.size();
        char max = 0;

        for (unsigned int i=0; i<sz; i++)
        {
            _hash += 71*(255+key[(i+1)%sz] - key[i]);
            max = max<key[i] ? key[i] : max;
        }
        _hash+=max;
        return _hash;
    }
};
```

Κατασκευάζουμε ένα hash code που να είναι αναλλοίωτο στις ολισθήσεις: βασισμένο στο άθροισμα των διαφορών των διαδοχικών στοιχείων. Έτσι, ο κωδικός για το “abcd” και το “cdab” είναι ο ίδιος

Προσθέτουμε το μέγιστο στοιχείο του string (αριθμητικά) για να διαφέρει ο κωδικός π.χ. του “abcd” από τον “bcde”

Αλλαγή της Ισοτιμίας – Παράδειγμα (7)

```
int main()
{
    unordered_map<string, int, hashing, equals> data;

    data.rehash(32);

    data["abcd"] = 100;
    data["bcda"] = 200;

    for (auto iter=data.begin(); iter!=data.end(); iter++)
    {
        cout << iter->second << " " << endl;
    }

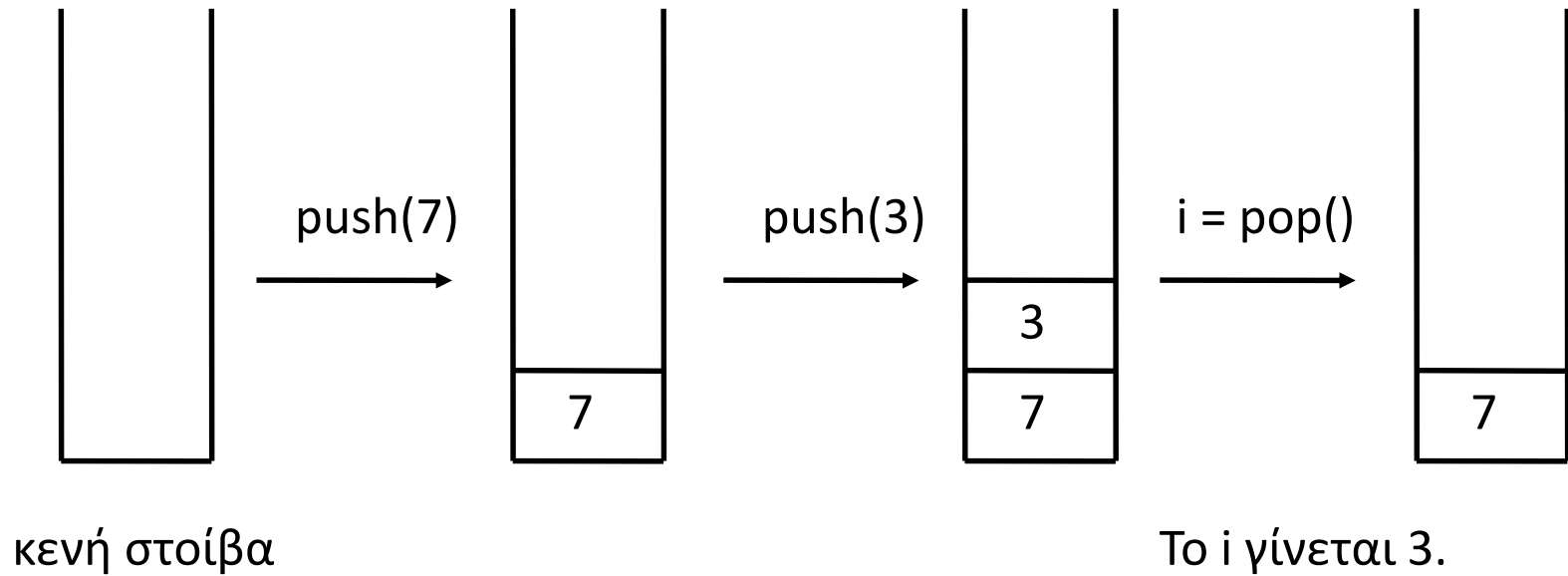
    // τυπώνει: 200
}
```

Παρατήρηση: Αρκεί να περάσουμε οποιαδήποτε κλάση που υλοποιεί τον τελεστή

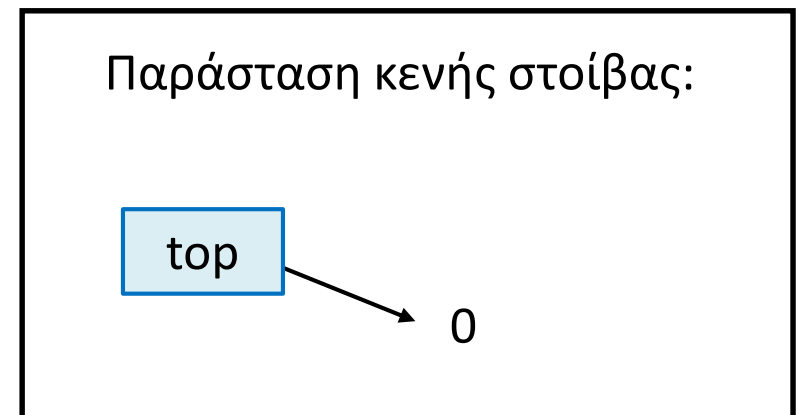
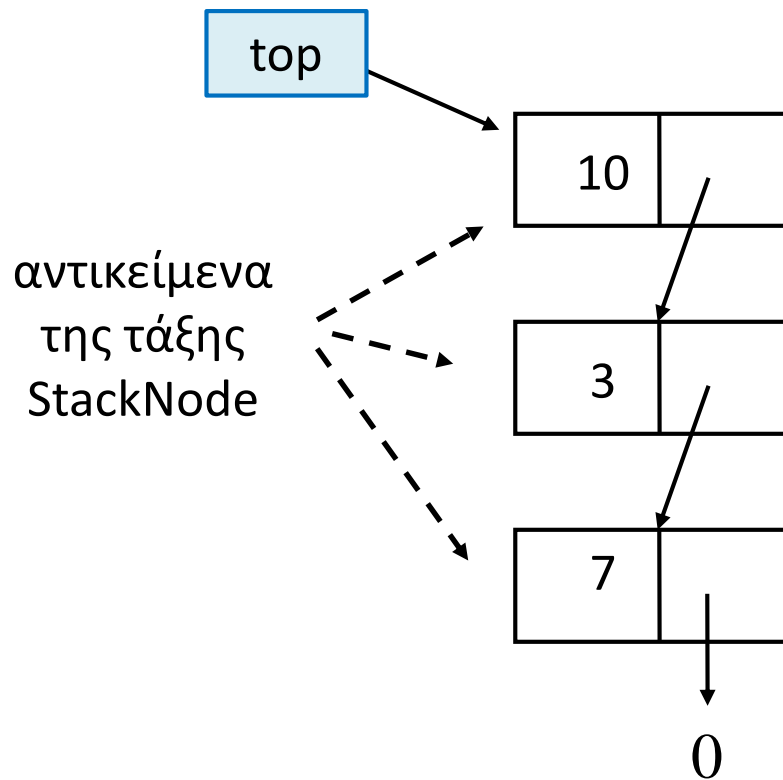
`std::size_t operator()(const T1& key) const`

Όπου T1 ο τύπος του `unordered_map <T1, T2, Hash, Compare>`

Δικές μας Συλλογές – Παράδειγμα: Stack

Μια Πρώτη Υλοποίηση της Στοίβας

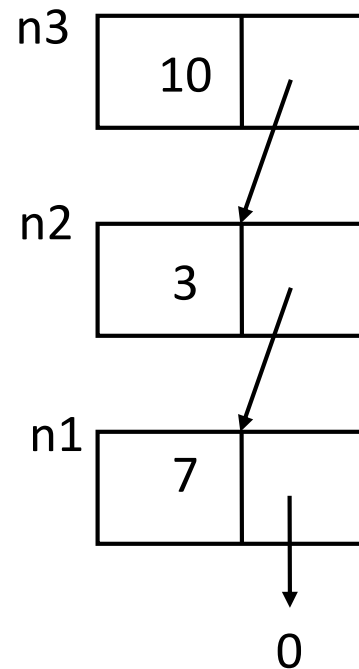

Η Κλάση StackNode

```
template <typename T>
class StackNode {
    const T i;
    const StackNode* const next;
public:
    T getValue() const { return i; }
    const StackNode* const getNext() const { return next; }
    StackNode(const T iIn, const StackNode* const nextIn = 0) :
        i(iIn), next(nextIn) {}
};
```

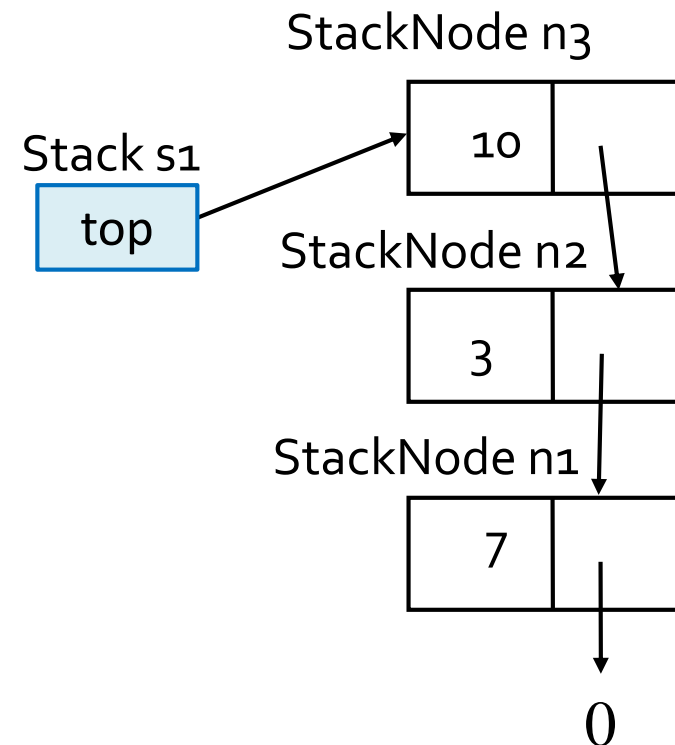
Παράδειγμα Χρήσης της StackNode

```
int main() {  
    StackNode<int> n1(7), n2(3, &n1), n3(10, &n2);  
}
```


Υλοποίηση μιας Stack

- Θέλουμε να μπορούμε να αποθηκεύσουμε οτιδήποτε μέσα στη στοίβα μας → templated
- Θέλουμε να υποστηρίζεται η έννοια της άδειας στοίβας και να μπορούμε να καλέσουμε μεθόδους σε αυτή → χρειαζόμαστε μια δομή γενικότερη της StackNode που να περιλαμβάνει StackNode(s)

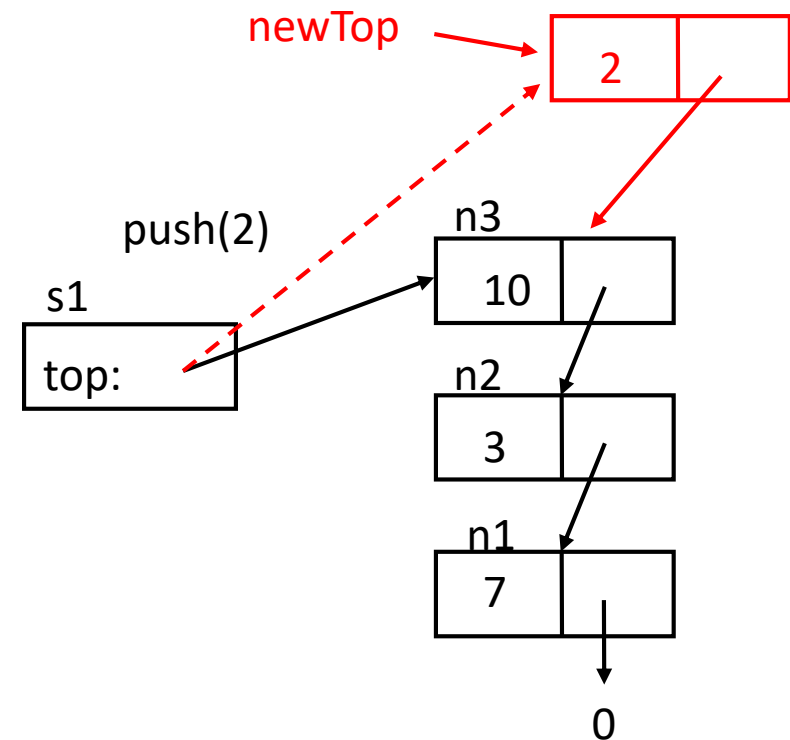
Η Κλάση Stack

```
template <typename T = int>
class Stack
{
    const StackNode<T>* top;
    void deleteStackNodes();
    static const StackNode<T>* const copyStackNodes(
        const StackNode<T>* const originalPtr);
public:
    bool isEmpty() const { return (top == nullptr); }
    void push(T i);
    T pop();
    Stack() : top(nullptr) {}
    ~Stack() { deleteStackNodes(); }
    Stack(const Stack& original);
    Stack& operator=(const Stack<T>& right);
};
```

default τύπος, αν δεν προσδιοριστεί κάποιος άλλος. Χρήση: `Stack<> mystack`

Stack: Η Μέθοδος push

```
template <typename T>
void Stack<T>::push(const T i)
{
    const StackNode<T>* const newTop = new StackNode<T>(i, top);
    top = newTop;
}
```


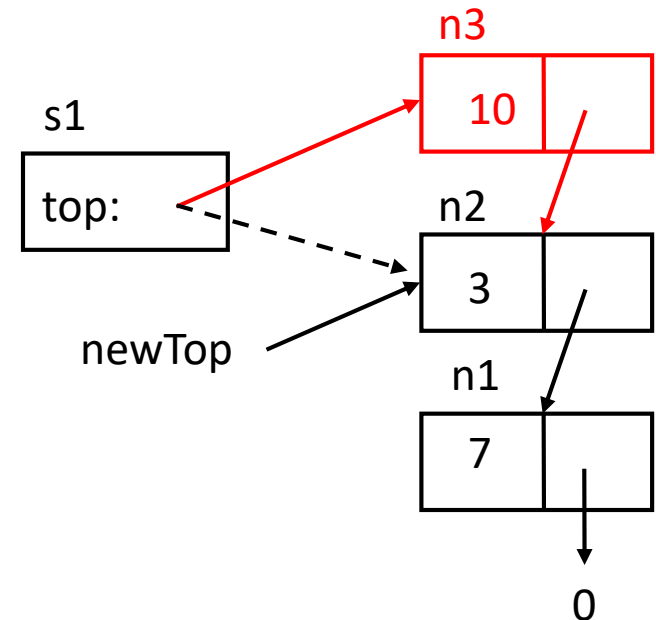
Stack: Η Μέθοδος pop

```

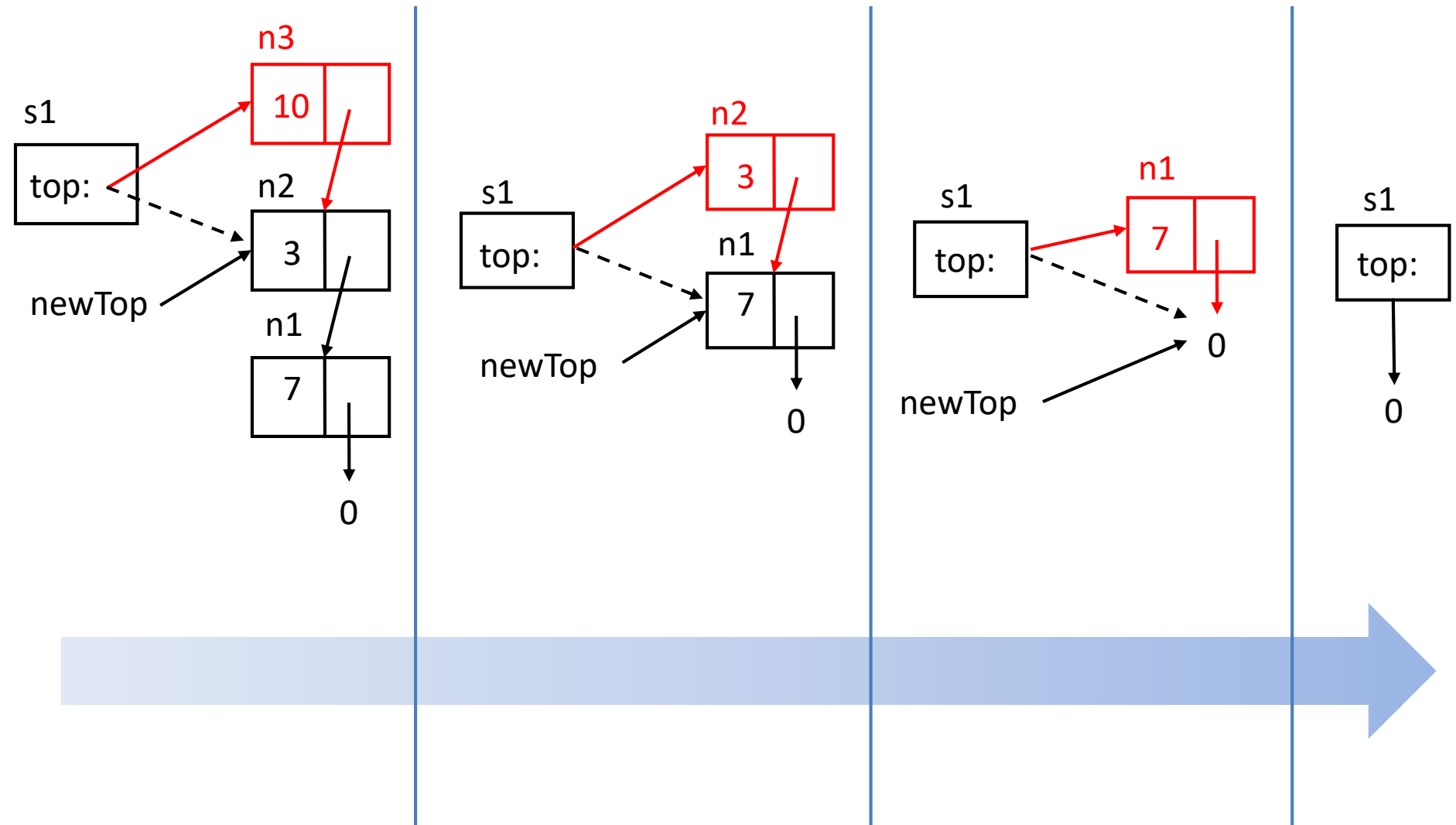
template <typename T>
T Stack<T>::pop()
{
    if(isEmpty()) { return T(); }
    const T value = top->getValue();
    const StackNode<T>* const newTop = top->getNext();
    delete top;
    top = newTop;
    return value;
}

```

default "initializer" (constructor για κλάσεις, default τιμές για βασικούς τύπους)

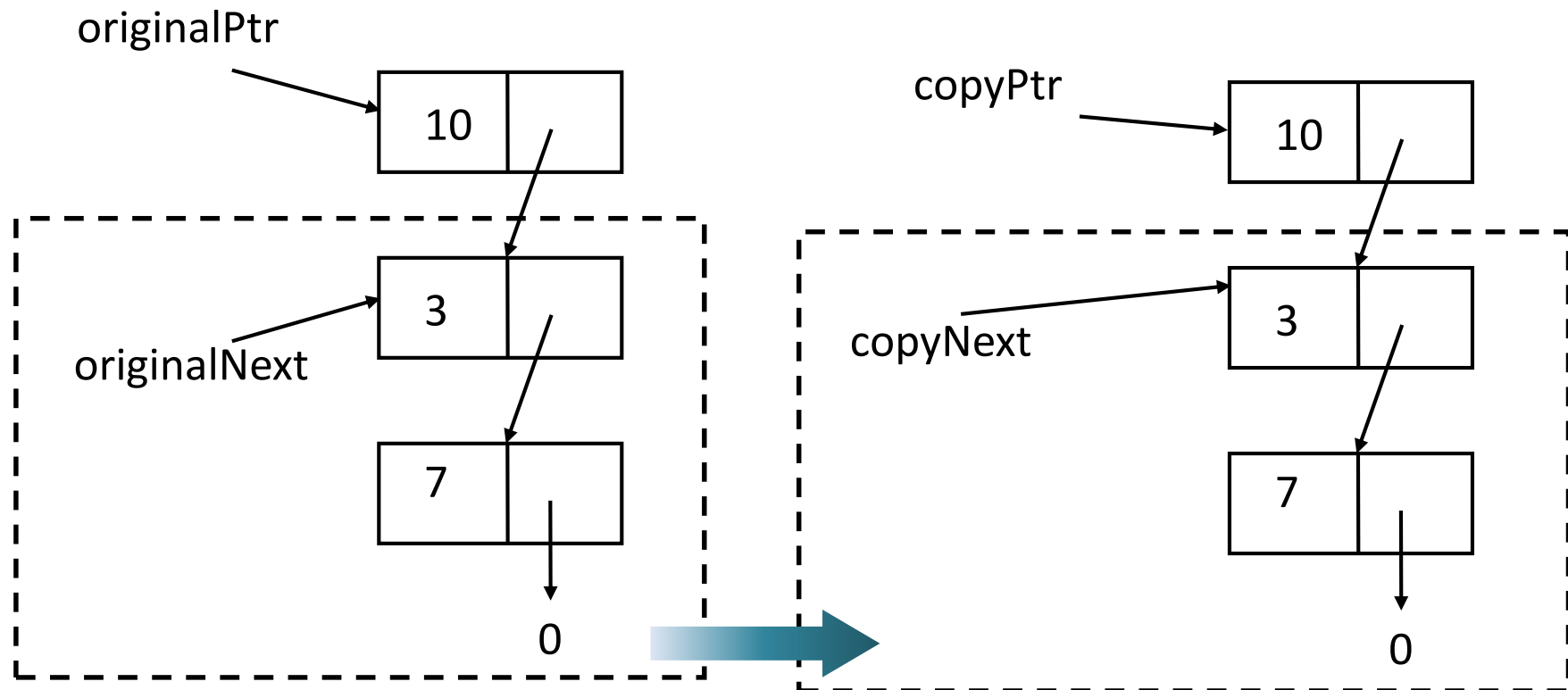
Stack: η Μέθοδος deleteStackNodes (1)

Stack: η Μέθοδος deleteStackNodes (2)

```
template <typename T>
void Stack<T>::deleteStackNodes()
{
    const StackNode<T>* newTop;
    while(top != nullptr)
    {
        newTop = top->getNext();
        delete top;
        top = newTop;
    }
}
```

Stack: η Μέθοδος copyStackNodes (1)

Αναδρομική αντιγραφή μικρότερου μέρους της αλυσίδας.

Stack: η Μέθοδος copyStackNodes (2)

```
template <typename T>
const StackNode<T>* const Stack<T>::copyStackNodes(const StackNode<T>* const
originalPtr)
{
    if(originalPtr == 0)
        return nullptr;

    const StackNode<T> const * originalNext = originalPtr->getNext();
    const StackNode<T> const * copyNext = copyStackNodes(originalNext);
    const StackNode<T> const * copyPtr =
        new StackNode(originalPtr->getValue(), copyNext);
    return copyPtr;
}
```

Stack: η Μέθοδος copyStackNodes (3)

- Συντομότερη εκδοχή:

```
template <typename T>
const StackNode<T>* const Stack<T>::copyStackNodes(const StackNode<T>* const
originalPtr)
{
    if(originalPtr == 0)
        return nullptr;
    return new StackNode( originalPtr->getValue(),
        copyStackNodes(originalPtr->getNext()) );
}
```


Stack: Copy Constructor & operator=()

```
template <typename T>
Stack<T>::Stack(const Stack<T>& original) : top(copyStackNodes(original.top)) {}

template <typename T>
Stack<T>& Stack<T>::operator=(const Stack<T>& right)
{
    if ( this == &right)
        return *this;

    deleteStackNodes();

    top = copyStackNodes(right.top);

    return *this;
}
```

Stack: Χρήση

```
int main() {  
    Stack<string> s3;  
    s3.push("seven"); s3.push("three"); s3.push("ten");  
    Stack<string> s4(s3);  
    s4.push("twenty");  
    cout << s3.pop() << endl;  
    s3 = s4;  
    cout << s3.pop() << endl;  
    cout << s4.pop() << endl;  
}
```

Iterators σε Δικές μας Συλλογές

- Τόσο για λόγους συμβατότητας, όσο και για λόγους ευχρηστίας, είναι καλό να ορίζουμε iterators στις συλλογές που κατασκευάζουμε
- Να τονίσουμε ότι αυτό είναι ιδιαίτερα χρήσιμο σε μη γραμμικές δομές (π.χ. γράφους, δένδρα) όπου δεν είναι προφανής στο χρήστη ο μηχανισμός διάσχισης της συλλογής μας

Iterators – Το Παράδειγμα της Stack

```
template <typename T> class StackIterator;    // forward class declaration
                                           // Τη χρειάζεται η Stack

template <typename T = int>
class Stack
{
    ...

public:
    typedef StackIterator<T> iterator;        // Ορίζουμε κι ένα ψευδώνυμο για τον StackIterator
                                           // ως Stack::iterator, για συμβατότητα με την STL

    StackIterator<T> begin() const;          // Μας επιστρέφει την αρχή και το τέλος της
                                           // συλλογής μας.

    StackIterator<T> end() const;

    ...

};                                           // Προφανώς, αφού ένας iterator επιστρέφει την
                                           // τρέχουσα τιμή της διάσχισης της συλλογής τύπου
                                           // T, είναι κι αυτός template
```

Η Υπογραφή ενός Iterator – Ο StackIterator

```

template <typename T>
class StackIterator : public std::iterator<std::forward_iterator_tag, T>
{
    const StackNode<T> * node_ptr;           // δείκτης στην τρέχουσα θέση
    const T last_value;                     // στη Stack

public:
    StackIterator()                         // default constructor
        : node_ptr(nullptr), last_value() {}
    StackIterator(const StackIterator<T> & src ) // copy constructor
        : node_ptr(src.node_ptr), last_value() {}

    StackIterator<T> & operator++();        // ++iter
    StackIterator<T> operator++(int);      // iter++
    bool operator==(const StackIterator<T> & rhs);
    bool operator!=(const StackIterator<T> & rhs);
    const T operator*() const;             // επιστροφή περιεχομένου

protected:
    StackIterator(const StackNode<T> * const p_node) // χρειαζόμαστε πρόσβαση στον
        : node_ptr(p_node), last_value() {}         // ειδικό αυτό κατασκευαστή
                                                    // μόνο από τη Stack (begin,
    friend class Stack<T>;                       // end) → protected και
};                                                // κάνουμε friend τη Stack

```

Υλοποίηση του StackIterator: ++

```
template <typename T>
inline StackIterator<T> & StackIterator<T>::operator++ ()
{
    if (node_ptr==nullptr)           // Αν ξεπέρασες το τελευταίο στοιχείο, επέστρεψε
        return *this;
    node_ptr = node_ptr->getNext(); // Αλλιώς, προχώρα στο επόμενο
    return *this;
}

template <typename T>
StackIterator<T> StackIterator<T>::operator++(int)
{
    StackIterator tmp(*this); // Ο μεταθεματικός τελεστής πρέπει να επιστρέψει ένα αντίγραφο
    operator++();             // του αντικειμένου πριν συμβεί η μετάβαση στο επόμενο στοιχείο
    return tmp;               // και για αυτό έχει πάντα το επιπρόσθετο κόστος της
                              // δημιουργίας αντιγράφου (με copy constructor)

    // Να το θυμόμαστε αυτό και να προτιμάμε τον προθεματικό
    // τελεστή μετακίνησης του iterator.
```

Υλοποίηση του StackIterator: == , != , *

```
template <typename T>
bool StackIterator<T>::operator==(const StackIterator<T>& rhs)
{   return node_ptr==rhs.node_ptr;
}

template <typename T>
bool StackIterator<T>::operator!=(const StackIterator& rhs)
{   return !this->operator==(rhs);
}

template <typename T>
const T StackIterator<T>::operator*() const
{
    if (node_ptr!=nullptr)
        return node_ptr->getValue();    // Για να μπορούμε να επιστρέφουμε κάτι πάντα, ακόμα
    else                                // και σε κενή Stack ή όταν βρίσκεται στο τέρμα ο
        return last_value;             // έχουμε ορίσει μια const μεταβλητή του ίδιου τύπου
}                                       // με το template
```

Υλοποίηση των begin και end της Stack

```
template <typename T>
inline StackIterator<T> Stack<T>::begin() const
{
    return StackIterator<T>(top);
}
```

```
template <typename T>
inline StackIterator<T> Stack<T>::end() const
{
    return StackIterator<T>(nullptr);
}
```


Παράδειγμα Χρήσης του Stack::iterator

```
int main()
{
    Stack<string> mystack;

    mystack.push("10");
    mystack.push("20");
    mystack.push("30");

    cout << endl;

    for (Stack<string>::iterator iter=mystack.begin(); iter!=mystack.end(); ++iter)
        cout << *iter << " ";

    cout << endl;
    return 0;
} // τυπώνει 30 20 10
```